

Митрополит Јоаникије на Михољској Превлаци рукопроизвео јеромонаха Василија у чин протосинђела

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 21. јуна, у трећу недјељу по Педесетници, служио је са свештенством Свету архијерејску литургију у манастиру Светих архангела Михаила и Гаврила на Михољској Превлаци.

Прије почетка Свете службе Божије, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је одјенуо у искушенички расу брата Луку Јоксимовића, а у току службе рукопроизвео јеромонаха Василија у чин протосинђела.

Честитајући о. Василију на овом високом одликовању, Митрополит је казао да је он као млад човјек, са великом љубављу и спремношћу, дошао у манастир, прошао кроз добру провјеру и припрему и замонашио се када је то било вријеме. Примио и ђаконски и свештенички чин:

„И ту свету службу коју си примио и коју ти је Црква повјерила, служио си часно, ревносно, са сваким успјехом и са великом радошћу. Видјели смо да се и ти радујеш овој светој служби коју си примио, светој и узвишеној, али и да

се народ који се око тебе окупља радује, и теби и тој светој служби. Видјели смо твоје дарове: да ти је Бог дао да Божијом милошћу и Божијом благодаћу приводиш народ Божији у наручје Христово. Ово одликовање је могло бити и прије, могло је бити и касније. Најљепше кад је у вријеме. И хвала Богу нека ти ово унапређење буде на подстрек, на укрепљење духовно, да још ревносније и још преданије и успјешније служиш Господу и Његовој Светој цркви на твоје спасење, али и на спасење и братства које руководиш овдје и народа који овдје радо долази овој светињи и овоме светоме братству. Аксиос!“

Потом се кратко ријечима благодарности, на указаној части и благослову, обратио о. Василије:

„Кроз разна искушења надамо се да ће се пројавити благодат Духа Светог која нас је и сабрала овдје и довела на ово мјесто. И надамо се да нас она води и до краја на овом путу, уз Ваше молитве, благослове и свог овдје сабраног народа који јесте наша радост и плод Духа Светога. Да сви будемо заједно у Христу Исусу. Амин!“

Митрополит Јоаникије: Јеванђеље нам открива смисао живота

Након читања Светог јеванђеља, архипастирском бесједом сабранима се обратио Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије који је казао да је Бог човјека, када га је стварао, обдарио умом, разумом, вољом, осјећањем и осталим безбројним даровима и да је свакога учинио нарочитим и посебним, и боголиким. Подсјетио је да су Свети оци, када су објашњавали шта је то боголикост, углавном говорили о томе да је човјек обдарен умом, осјећањем и вољом и да је то, укратко речено, његова боголикост, мада се то само донекле може ријечима објаснити.

Тумачећи данашње јеванђелско зачало, Владика је казао да у њему Господ говори свима нама о чудесној тајни Божије свјетлости: Сјетиљка тијелу је око. Ако, дакле, око твоје буде здраво, све ће тијело твоје свјетло бити. Ако ли око твоје кварно буде, све ће тијело твоје тамно бити.

„Ове ријечи заиста захтијевају да их протумачимо на богодоличан начин. И о каквом то оку говори овдје Господ и о каквој свјетлости? Наш блаженопочивши Митрополит Амфилохије је говорио да је у коријену цијелога бића и свакога створења, свјетлост Божија и слобода, а ми мислимо да је то унутрашње око душе о коме овдје Господ говори. Јер знамо да код појединих људи који су изгубили тјелесни вид, да смо имали онај унутрашњи вид, и

прозорљивост, који им је омогућавао да виде смисао живота и да се наслађују Божијом истином и да друге просвећују том истином“, бесједио је Архиепископ цетињски, подсјетивши да о томе пјева и Његош у Горском вијенцу, гдје каже: будале су с очима слијепе јер им служе за просте потребе ка и другој свакој животињи, указујући на предност духовнога вида. Његош је то, наравно, узео из предања Цркве.

Нагласивши да без свјетлости не можемо видјети ништа, Владика је казао да су стари Грци били у праву када су говорили да човјеку за његово виђење није довољна само сунчана свјетлост, те да је потребно да би човјек видио, да се распали и унутрашња свјетлост:

„А свјетлост душе и унутрашње око душе је заправо наша света вјера православна. Иако је та вјера у нама чиста и света, и здрава и трезвена, и натопљена Божијом љубављу и Божијом милошћу, она ће да просвјетљује цијело наше биће о чему и говори Господ у овоме Светом јеванђељу, које смо данас прочитали. А ако се наше унутрашње око душе а то је света вјера, ако се она помрачи, ако се оскрнави, раслаби, онда ће цијело наше биће бити болесно и ослабљено, тужно и несрећно, што врло често имамо прилике да видимо. А врло често се и ми сами, свако од нас нађе у тој ситуацији, па знамо каква су то стања.“

Међутим, поучио је сабране Митрополит, човјеку је дато да се труди, а свима су нам даровани Божански дарови – свакоме на различите начине, али свима довољно и изобилно. И не може бити никакве зависти, ако хоћемо своје дарове да развијамо, а можемо их развијати колико год хоћемо само ако слушамо глас Божији и ако те своје дарове пронађемо у себи и ако хоћемо Господу да служимо:

„Кроз службу Господу, ти се дарови просвјетљују, оснажују и укрепљују те можемо чинити доста добра. Као што говори Свети апостол Павле у овој данашњој посланици за прве хришћане, који су се трудили да се уподобе Христу Господу, да се љубав Божија излила у срца њихова која их просвјетљује и укрепљује те могу напредовати и усходити из силе у силу. Оно што ослабљује човјека, то видимо из данашњег Јеванђеља, је ако се и сувише везује за овај свијет. И каже Господ једноставно: Не можете истовремено служити Богу и мамону. То је опасна двоједушност која изазива у човјековом бићу ужасна колебања и врло често доводи до унутрашњег расцјепа личности и човјек оболијева, психички или физички. Слабљује се.“

Свакако, то не значи да не треба да се трудимо у овоме животу, него да ћемо

много више учинити ако имамо добру вољу и ако се трудимо, али се истовремено не везујемо за пролазне и трулежне ствари овога вијека и свијета:

„Него да се трудимо на славу Божију. И Господ нас подстиче да служимо Богу свим срцем својим, свом душом својом, свим умом својим и свом снагом својом, цијелим својим бићем. И на такав начин ће се наше срце припремити и просвијетлити да буде стан Богу живоме. А онда кроз Њега ћемо имати све, као што говори данашње Јеванђеље: да се не бринемо о пролазним стварима, да се трудимо да угађамо Богу, да се трудимо око свог спасења и око спасења својих ближњих. А ако то учинимо, онда ће и Божија милост да притиче и да нас укрепљује и да умножава добро. У суштини кад год човјек учини неко добро дјело, ако је поштен рећи ће: Ја сам приложио труд, а Бог је даровао да се то добро дјело испуни – јер без Божије помоћи не можемо учинити ништа добро. Према томе, Свето јеванђеље нас учи, драга браћо и сестре, како треба да живимо и открива нам смисао живота. И упућује нас на спасење, упућује нас да умножавамо добро у своме животу и у овоме свијету:“

.На крају Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је свима честитао празник:

„Нека свима ова данашња света служба буде на радост, нарочито братији ове свете обитељи који су се овдје сабрали и који носе и свој крст и крст народа који овдје долази. И труде се око духовне обнове прије свега, јер се надамо да ће нас Бог удостојити када се духовно обновимо, да једнога дана све ово обновимо. Да ова светиња која је разрушена и понижена и распета, да она васкрсне и да заблиста у својој првој слави и ми са њом. Амин, Боже. Нека тако буде!“

Весна Девић

mitropolija.com